

« zurück blättern vor »

KNEPOWAĆ I v. imp., ab 1690; ‘behauen, mit der Axt bearbeiten’ –
‘ciosać’: 1690 Solsk.Arch. 50, L *Zwykli cieśle siekierą ulżywać drzewa; ale że
mu przez to szpetne rany zadaią, nie trzeba im tego knepowania pozwalać,
ażby przywiązali do spodu belki iaką ftarą deskę, w ten czas niech knepuią
zdrowi siekierą.* ◦ vor 1764 TR *niech cieśla nie ulżywa ciężaru siekierą, ale
deskę przywiązawszy do spodku balki drzewo knepuie.* – TR, L, SWIL, SW. ◊
Etym: 1) mhd. *knîf, knîp* subst. n., ‘Messer’, LEX. **2)** nhd. *kneipen* v.,
‘zusammendrücken, kneifen’, GRI. ❖ Wahrscheinlich gibt es eine
Verbindung zu dt. *knîf, knîp* ‘Messer’. Möglich ist aber auch die Entlehnung
eines verbalen Vorlageworts aus dem Deutschen.

« zurück blättern vor »